

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Historia Pelagiana Et Dissertatio De Synodo V.
Œcumenica In Qua Origenis ac Theodori Mopsuesteni
Pelagiani erroris Auctorum justa damnatio exponitur, &
Aquilejense Schisma describitur**

Noris, Enrico

Patavii, 1708

Præfatio. Occasio, atque argumentum universi operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72486)

PRÆFATIO

A D

DISSERTATIONEM HISTORICAM SYNODI QUINTÆ.

Occasio, atque argumentum uniuersi Operis.

Rigenem Pelagianorum Principem fuisse non modò Patrum testimonia evincunt, verum etiam id ipsum ex eisdem libris initio Historiæ Pelagianæ ad oculum nobis monstratum est. Theodorum quoque Episcopum Mopsuestiæ pro Pelagiano dogmate contra Divum Hieronymum, atque Orthodoxos scripsisse, ac Julianum Eclanensem ex Italiâ profugum humaniter excepisse, eumque novis ad Augustinum oppugnandum suppeditis instruxisse, quæ harum rerum Scriptoribus incomperta fuerant, ex Photio, & Mario Mercatore libro priori ejusdem operis capite 9. & 22. ostendimus. Utroque verò anno 553. à Synodo V. Œcumenicâ damnato, Pelagianæ scholæ in antiquiorum magistrorum proscriptione infamia paruit, quæ olim cum Pelagio, Cœlestio, ac Juliano Catholico Orbe exacta fuerat. Verum nuper novus Origenis advocatus emerfit, qui factâ, ut ipse ait, ad *Veritatem* appellatione antiqua Patrum decreta irridens damnati hominis causam retractare non extimuit, quâ etiâ occasione Theodorum Mopsuestenum eodem igne sacro fulguritum defendendum suscepit. Perrus Halloix Leodiensis ingenti apparatu rem aggressus est eò ardentiori ergâ Adamantium studio, quò potentioribus iste hostibus premebatur. Non lata à Synodo V. contra Origenem, ac Theodorum sententia, non concors eam in rem Summorum Pontificum consensus hominem ab incepto revocare potuit, imò & Synodum ipsam fibilis, ac maledictis per summam temeritatem exceptit, & Romanorum Præfulum decreta ne pili quidem fecit. Synodus V. collatione VIII. canone XI. ait: *Si quis non ana-*

thematisat Arium, Eunomium, Macedonium Apollinarem, Nestorium, Eutychem, & ORIGENEM cum impiis eorum scriptis, & omnes alios hereticos, qui condemnati sunt, & anathematizati à Sanctâ Dei Catholicâ, & Apostolicâ Ecclesiâ, vel prædictis sanctis quatuor Conciliis, sed & eos, qui similia cum prædictis hereticis sapuerunt, aut sapere noscuntur, & usquè ad finem permanserunt in propriâ impietate, talis anathema sit. Canone verò XII. Theodori damnationem subdit, in cujus fine ait: *Si quis igitur defendit prædictum impiissimum THEODORUM, vel impia ejus scripta, in quibus tam prædictas, quàm & alias innumerabiles blasphemias evomuit adversus magnum Deum, & Salvatorem nostrum Jesum Christum, & non anathematizat eum, aut dicentes rectè eum exposuisse, & eos, qui pro ipso scripserunt, & similia ei sapuerunt, aut pro eo scribunt, vel impia ejus scripta, & eos, qui similia ei sapiunt, aut sapuerunt aliquando, & usquè ad finem permanserunt, aut permanent in hujusmodi impietate, TALIS ANATHEMA SIT.* Quid hic agit Halloix? Ob damnatos clientes indignatus Libro Apologiæ 4. quæstione 10. §. 13. exclamat: *Perniciosissimi istius Concilii invito, & reluctante Pontifice coacti, & peracti primus auctor, & fautor instigante Diabolo fuit Justinianus.* Et §. 12. dixerat: *illam Synodum magis ab Ecclesiâ toleratam esse, ac permissam, (ut solent in quibusdam rebus publicis mala quadam, & peccata permitti graviorum maiorum metu) quàm grato, ac volenti animo admissam, ac receptam.* Apponitur ibidem in margine hoc scholion: *Melius fuisset, si Concilium V. nunquam fuisset, nec esset: & §. 21. vociferatur: Quomodo enim Justiniani Conciliabulum instigante Diabolo concitatum, & confectum potest ullâ veneratione esse dignum?* At Synodus

Sexta, itemque Septima Origenem, ac Theodorum anathemate percusserunt. Sexta quidem actione 17. in definitione fidei post quatuor priores Synodos commendatas ait; *Super has, & ultima harum Quinta Sancta Synodi, qua hic congregata est adversus Theodorum Mopsuestenum, Origenem, Didymum, & Evagrium &c. immutatas quidem in omnibus renovans sanctiones &c.* Septima verò in definitione pariter fidei damnavit *Origenis, Didymi, & Evagrii nugas, fabulasque.* Hæc tamen sacra fulmina inani ictu cecidisse putat, nam responder §. 23. pag. 390. in margine: *Sexta Synodus in errorem tracta est à Quintâ, & post se traxit Septimam.* Verùm Sancti Pontifices Pelagius II. ac Gregorius Magnus, qui paulò post Synodum V. eodem nempe sæculo pontificatum iniere, illam approbarunt. Cede his tandem Halloix; ac per Romanos Pontifices oracula Deo publicante, ne hiscere quidem audeas. Hæc tamen rursus reponere haud illi in religionem venit: *Pelagium II. non vidisse Conf-*

titutum Vigilii, & falsi Concilii V. actis deceptum: §. 19. pag. 363. Illi verò & successorem Sanctum Gregorium, reliquosque Pontifices ignorantia socios adjungens §. 21. pag. 374. *Non vidit proinde, inquit, non vidit Gregorius Vigilii Constitutum, neque illi quodque Pontifices viderunt, qui Gregorium in hac de tribus capitulis opinione secuti sunt.* Reliqua sanè, quæ in Sanctam Synodum contumeliosa idem Scriptor per summam audaciam congerit, libens prætereo, ne tantâ conviciorum strue pii Lectoris oculos offendam. Mihi quidem decretum est, Origenem, ac Theodorum Mopsuestenum, quos in Historiâ Pelagianâ hæreseos illius magistros fuisse monstravi, jure, ac legitime in Synodo V. damnatos ostendere. Quæ ut facilius exequi possim, operæ pretium duco, ejusdem Synodi Historiam paucis contexere, satis enim confusè ab aliis literis mandata est; undè Halloix illius aggrediendæ consilium audacter quidem, sed non æquè feliciter sumpsit.

